

Тръгнал той тогава да разправя наляво и надясно по широкия свят, че в неговото село живее човек, който може да намира всичко изгубено. А тъкмо по това време кралят си загубил пръстена, който струвал цяло имане. Телефонирал на циганина, платил му за бърз влак, но му поставил и условие, че за три дни трябва да намери пръстена, иначе ще му отреже главата.

Циганинът пристигнал в двореца и се настанил в най-хубавата стая, храна му носили трима слуги. Това били същите слуги, които откраднали кралския пръстен. Първият от тях донесъл закуската и от страх забравил да каже добро утро.

– Разбойнико, не знаеш ли че първо трябва да поздравиш моя милост!

Първият разбойник гузно се измъкнал и изтичал при другарите си:

– Горко ни – жалвал се той, – циганинът ме нарече разбойник и знае, че сме откраднали пръстена.

Не искали да му повярват. На обяд отишъл вторият слуга. Отворил вратата, сложил яденето на масата и от страх също забравил да поздрави.

– Ей, разбойнико, и ти ли не знаеш как да се държиш? Почакай, ще те науча аз теб!

С голям страх вторият слуга също споделил с другарите си, че циганинът всичко е отгатнал за тяхната кражба.

Вечерята занесъл техният капитан, но и той в залисията забравил да поздрави.

– А бе, вие тук всички ли сте разбойници? Ще ти дам аз тебе да се разбереш! – наругал го циганинът.

На тримата слуги им станало зле, излезли на чист въздух. После извикали циганина и му разказали как